

Az Isten temploma

II. Rész

A szellemi templom

Ez az írás az Isten templomaival foglalkozó írássorozatunk második része. **Az I. részben** az ószövetségi fizikai templomok történetét vázoltuk fel. Ebben a részben pedig a Jézus két eljövetele közötti, újszövetségi templomnak, a szellemi templomnak és funkciójának a bemutatására kerül sor.

Isten Egyházának Gyülekezetei

Church of God

Copyright © 2015, Póli Pál, Isten Egyházának Gyülekezetei

Minden jog fenntartva. A honlapon található kiadványok szabadon másolhatóak és terjeszthetőek, amennyiben a teljes szöveg, változtatás vagy törlés nélkül kerül másolásra illetve terjesztésre. A kiadó nevét, címét és a kiadási jogot fel kell tüntetni. Ár nem számítható fel érte. Kritikai hozzászólásokhoz és elemzésekhez felhasználhatók rövid kivonatok vagy idézetek a kiadási jog megsértése nélkül.

<http://www.churchofgod.hu>

A szellemi templom

„ama Magasságos nem kézzel csinált templomokban lakik.” - Apostolok cselekedetei 7:48

„Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban, nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, lehetet és mindent.” - Apostolok cselekedetei 17:24-25

Isten Nátán próféta által a következő ígéretet tette Dávidnak fiával és a templom felépítésével kapcsolatban egy duális prófécia keretein belül:

1Krónika 17:11-12 ¹¹Ha ugyanis majd eltöltötted napjaidat s atyáidhoz térsz, felemelem utánad ivadékodat, aki a te fiaid közül való lesz, s megszilárdítom királyságát. ¹²**Ő épít majd nekem házat s én megszilárdítom királyi székét mindörökre.** ¹³Én atyja leszek s ő fiam lesz, s irgalmasságomat meg nem vonom tőle, mint ahogy megvontam elődödtől, ¹⁴hanem házam s országom fölé állítom őt mindörökre s királyi széke szilárd lesz örökre.«

Ennek részleges beteljesedését láttuk az első templom Salamon általi felépítésekor. Hogy miért volt az részleges beteljesedés? Nos, mert ez a prófécia duális, vagyis van egy, a már említett beteljesedésénél egy messze nagyobb jelentőségű valósága is. Mint láttuk, Dávid fia, Salamon király valóban felépítette a templomot, és Isten megszilárdította birodalmát, békét, bőséget és nyugalmat biztosítva népének uralkodásának teljes ideje alatt. Ám mindaz, ami Salamon életében fizikailag megvalósult, előképezte azt, amit Krisztus megvalósított és meg fog valósítani szellemi módon. Kövessük csak az ígélet pontjait:

- *„felemelem utánad ivadékodat, aki a te fiaid közül való lesz”.*

Dávid ivadéka, vagyis egy „fia”, Jézus Krisztus (*Mt. 1:1; Mrk. 10:47, 12:35; Luk. 1:32 20:41-42; Róm. 1:3*) volt az, aki szellemi módon teljesítette be mindazt a templom felépítésével kapcsolatban, amit a Salamon fizikailag tett.

- *„Ő épít majd nekem házat”*

Krisztus a következő kijelentést tette: *„Felépítem az egyházamat” (Mt. 16:18)* ami, mint azt az alábbiakban majd látni fogjuk, az Isten templomaként szolgál.

- *„s én megszilárdítom királyi székét mindörökre”*

Jézus királysága a szó szoros értelmében egy korszakokon át tartó uralom lesz (*Dán. 4:3*), aki Isten háza fölé lett rendelve (*Héb. 3:6*), mint Felkent, s királyi széke örökre szól. *„... az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házában mindörökké, és királyságának nem lesz vége” (Lukács 1:32-33).*

- *„Én atyja leszek s ő fiam lesz, s irgalmasságomat meg nem vonom tőle, mint ahogy megvontam elődödtől”*

Lukács 1:32 *„Nagy lesz ő [Jézus], a Magasságbeli Fiának fogják hívni ...” (Mt. 16:16; 1Jn. 4:15, 5:10; stb.)*

Krisztus küldetéséhez tartozott, hogy az általa megváltott népét egy házzá tegye, hogy az a Szent Szellem templomaként szolgáljon.

Miként vált a templom szellemivé?

Amikor a zsidó előjárók jelet követeltek Jézustól a hatalmát illetően, ő csak röviden így szólt: *„Romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem.”* (János 2:19). A zsidók azt hitték, hogy a kőtemplomról beszél, de tudjuk, Jézus itt a saját testére utalt úgy, mint az Isten templomára! És valóban, Krisztus teste az Isten templomaként funkcionált, hiszen:

János 1:14 Az Ige testté lett, **közöttünk lakott** (görög: *eszkenoszen*=sátorozott), és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve kegyelemmel és igazsággal.

Az eredeti értelmezés szerint tehát az Ige az „közöttünk sátorozott”, vagyis Isten a Szent Szellem által egy emberi testet mintegy szentéllé téve, abban jelenítette meg Önmagát. Ily módon tehát Jézus Krisztus teste valóban templomként szolgált: *„hogy abban a testben lakozzék az az Isten, aki a teremtést betölti”* (vö. Kol. 1:19; 2:9). E testi templomba jött el, a szövetség hírnökeként (Mal. 3:1).

Krisztus a következő kijelentést tette Péternek:

Máté 16:18 ... Te Péter vagy, és én ezen a kősziklán **építem fel egyházamat**, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.

Mire épül fel az egyház, és mi annak az épületnek a funkciója? Itt most nem mélyülünk bele annak a pontos magyarázatába, hogy Krisztus nem Péterre (*petrosz*=kő, hímnemben), hanem a önmagára utalt (*petra*=nagyobb szikla nőnemben), mint amire az a bizonyos egyház épülni fog: *„Mert más alapot senki sem vethet a meglevőn kívül, amely a Jézus Krisztus”* (1Kor. 3:11). A hangsúly azon van, hogy Krisztusnak szándékában volt egy egyháznak a felépítése.

Jézus Krisztus megdicsőülése után valóban létre is jött ez az egyház, amit a Szentírás Krisztus testének nevez: [Isten] *„Az ő lábai alá vetett mindent, és őt tette mindenek felett való fővé az egyházban, amely az ő teste, és teljessége annak, aki teljessé tesz mindent mindenekben.”* (Eféz. 1:22-23). Korábban már idéztük azt, hogy a „mindenséget betöltő Isten Krisztus testében lakozott”, s ezáltal Krisztus teste az Isten szentélyeként, illetve templomaként szolgált. Az Efézusi idézet pedig kijelenti, hogy *„Krisztus teste az egyház, teljessége annak, aki teljessé tesz mindent”*. Napnál is világosabb tehát, hogy az egyház egésze kollektíven, valamint annak Isten Szellemével betöltött tagjai egyenként is az Isten templomaként funkcionálnak (1Kor. 3:16; 6:15).

Amikor a zsidók különböző hamis vádakot emeltek Jézus ellen, egyik kijelentésükkel akaratlanul is az igazságot mondták ki:

Márk 14:58 ⁵⁸„Mi hallottuk, amikor ezt mondta: **Én lerombolom a kézzel alkotott templomot, és három nap alatt mást építek, olyat, amit nem emberi kéz alkotott.”**

És valóban, eljött az idő, amikor a Magasságos Isten, Aki nem [emberi] kézzel épített templomokban lakik, egy általa elhívott szellemi népet tett a Maga lakhelyévé, vagy templomává:

Efézus 2:19-21 ¹⁹Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. ²⁰Mert **ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus,** ²¹**akiben az egész épület egybeilleszkedik, és **szent templommá** növekszik az Úrban,** ²²**és akiben ti is együtt épültök **az Isten hajlékává** a Szellem által.**

Nem véletlen tehát, hogy abban a pillanatban, amikor Jézus kilehelte lelkét a kereszten, a templom óriási függőnye teljes hosszában kettészakadt:

Máté 27:50-51 ⁵⁰Jézus pedig ismét hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét. ⁵¹És íme, **a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt,** a föld megrendült, ...

Ezeket a sorokat sokan, sokféleképpen értelmezik, annyiban azonban megegyeznek a nézetek, hogy ez az esemény valami módon a templomimádatot, illetve a szentély egyféle „megnyitását” érintette. Ez igaz is, csupán arra kell pontos választ adnunk, hogy MIKÉNT?

Héberék 10:20-21 ¹⁹Mivel pedig, atyámfiai, **teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által,** ²⁰**azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által;** ²¹és mivel nagy papunk van **az Isten háza felett:** ²²járuljunk azért oda igaz szívvel és teljes hittel, mint akiknek a szíve megtisztult a gonosz lelkiismerettől, ²³a testét pedig megmosták tiszta vízzel. A reménység hitvallásához szilárdan ragaszkodjunk; mert hű az, aki ígéretet tett.

A fentiek szerint tehát Jézus megnyitotta előttünk a szentélyt, s általa beléphetünk az Isten templomába. Ám mi nem abba a fizikai kőtemplomba nyertünk belépést, amelyben kettészakadt a függőny, s ami a mennyeinek csupán földi mása volt, hanem a mennyeinek, illetve szelleminek a teljes valóságába! Jézus e ház fölé rendeltetett, ennek a templomnak a főpapja (*Héb. 8:1*), mi pedig ennek az épületnek vagyunk a szolgáló papjai (*1Pét. 2:9*).

Képletes módon még a fizikai vagy kő templom kárpitjának a kettéhasadása sem annak a templomnak a megnyitását jelképezte, hanem a mennyei szentélyét! A fizikai templomban továbbra is csak a leviták szolgálhattak, egészen annak elpusztulásáig. Hogy miként jelképezte a függőny meghasadása a mennyei szentély elérhetőségét? Nos, Jospehus, a kortárs történész részletes leírást nyújt a templom függönyéről. Eszerint a templom külső függőnye egy olyan óriási méretű (20 m magas, 10 m széles) kárpit volt, ami *„Babilonban készült, kék és finom lenből, skarlátszín és bíbor szálakkal volt beszöve, csodálatra méltó, tehetséges kézimunkával. A felhasznált anyagok keverékének misztikus jelentősége volt, a*

díszítése pedig az univerzumot ábrázolta...” Josephus azt is leírja, hogy „*ezen a szöveten a mennyek teljes panorámája volt látható*”. (Josephus, *A Zsidók háborúi* 5.5.4 §§ 212-14., és lásd még [A mennyei kárpit](#) című írást).

Más szóval a jeruzsálemi templom külső függőnye valójában az éjjeli csillagos ég hatalmas panorámaképe volt! Így, ha Márknak azt a kijelentését, hogy "*ekkor a templom függőnye kettészakadt fölülről egészen az aljáig*" egy olyan ember hallotta vagy olvasta, aki járt valaha a jeruzsálemi templomban, az automatikusan egy olyan mentális képet láthatott maga előtt, ahol a függönyön ábrázolt mennyek nyílnak meg!

Itt tehát Márk a templom külső függönyéről írt, hiszen a nép csak ezt láthatta az udvarról, a szentek szentjének függönyét ugyanis csak az első függöny mögötti szentélyből láthatták az ott szolgáló papok. Magába a szentek szentjébe csakis a főpap léphetett be, aki számunkra a Krisztus. Mi pedig az Isten szellemi templomának a külső szentélyébe jutottunk be, s abban szolgálunk a melkizedeki papság részeként.

Habár Krisztus halálával a mennyei szentély megnyílt előttünk, de az újonnan létrejött újszövetségi egyház tagjaiban tudatosítani kellett a változások lényegét, s ez volt a Héber levél elsődleges célja: az első és az új szövetségek, valamint a kettő papsága közötti különbségek tisztázása.

Héberék 8:13 Amikor az újról szól, elavulttá teszi az elsőt, **ami pedig elavul és megöregszik, az közel van az elmúláshoz.**

Az elmúláshoz valóban rövid idő kellett, ami meg is történt, amikor i.sz. 70-ben a templom elpusztult, a zsidók pedig szétszórattak a teljes fizikai Izraelnek ígért helyreállítás idejéig, ami csak a Messiás második eljövételével történik majd meg, amikor megköti velük az új szövetséget.

A Szentírás rámutat, hogy a fizikai templom és annak szolgálatai csupán ideiglenes, fizikai vetületei voltak a mennyei szentélynek és az abban folytatott szolgálatoknak:

Héberék 8:1-2 ¹Az elmondottakban pedig ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a felséges Isten trónusának a jobbára ült a mennyekben; ²annak a szentélynek és igazi sáturnak szolgáljaként, amelyet az Úr épített, nem pedig ember.

Héberék 9:23 ²⁴ Mert Krisztus nem kézzel alkotott szentélybe lépett be, amely az igazinak csak jelképe, hanem magába a mennybe, hogy most Isten színe előtt megjelenjék értünk;

Héberék 10:1 ... a törvény az eljövendő javaknak csak árnyékát, de nem a mennyei dolgok valóságos alakját tartalmazza, ...

Jézus, a Melkizedek rend szerinti örök főpap, az Isten által épített igaz szentélynek a szolgálója, s tudjuk, hogy az újszövetségi hívők ugyan ennek a rendnek a tagjai. A leviták az isteni szövetség első, ideiglenes és fizikai szövetségének fizikai szolgálatait végezték egy ideiglenes, fizikai templomban, s mindezek csupán a mennyei dolgok árnyékai, vagyis földi kivételései voltak:

Héberék 8:5-8 ⁵Ezek a papok a mennyei dolgok képmásának és árnyékának szolgálnak, ahogyan Isten parancsolta Mózesnek, amikor el akarta készíteni a sátrort. Mert így szólt: „Vigyázz, mindent aszerint a minta szerint készíts el, amelyet a hegyen megmutattam neked.” ⁶Most azonban a mi főpapunk annyival különb szolgálatot nyert, amennyivel annak a különb szövetségnek lett a közbenjárója, amely jobb ígéretnek alapján kötött. ⁷Mert ha az első hibátlan lett volna, nem lett volna helye egy másodiknak.

Az ószövetséghez kötött földi szentélyt (*Héb. 9:1*) és annak szolgálatait minden egyes apró részletében pontosan az Isten utasításai alapján kellett megvalósítani és elvégezni, éppen azért, mert azok a mennyei, vagy szellemi templom földi mintájaként szolgáltak (*Héb. 9:1-28*). Az emberi erőfeszítéseken alapuló földi imádatrendszer azonban nem volt tökéletes, az a helyébe lépő új szövetség szellemi síkon működő rendje által valósulhatott csak meg. A Héber levél 8:8-13 versei rámutatnak arra, hogy a felbontott első szövetséggel megszűnt a fizikai templom hatásköre is, helyébe az új szövetség és a szellemi papság szellemi szolgálatai kerültek. Azok az izraeliták, akik nem vették fel az új szövetséget, kiestek a szövetségből, Isten „nem törődik velük” addig, amíg helyre nem állítja őket a maga idejében az új szövetséghez való elhívásuk által:

Héberék 8:8-13 ⁸Mert hibáztatja őket, amikor így szól: „Íme, eljön majd az idő, így szól az Úr, amikor új szövetséget kötök Izrael házával és Júda házával; ⁹nem olyan szövetséget, amelyet atyáikkal kötöttem azon a napon, amikor kézen fogva kiveztem őket Egyiptom földjéről. Mivel azonban ők nem maradtak meg az én szövetségemben, én sem törődtem velük, így szól az Úr. ¹⁰De ez lesz az a szövetség, amelyet Izrael házával ama napok múltán kötök, így szól az Úr; törvényeimet elméjükbe adom, és szívükbe írom azokat, és Istenük leszek, ők pedig az én népemmé lesznek. ¹¹Akkor senki sem tanítja többé így a társát és testvérét: Ismerd meg az Urat! Mivel mindenki ismerni fog engem, a kicsinyek és nagyok egyaránt. ¹²Mert irgalmas leszek gonoszágaikkal szemben, és bűneikről nem emlékezem meg többé.” ¹³Amikor az újról szól, elavulttá teszi az elsőt, ami pedig elavul és megöregszik, az közel van az elmúláshoz.

Nincs köztes állapot: valaki vagy egy érvényes szövetségben áll Istennel, vagy sem. Az ószövetség elavult, elmúlt és fel lett bontva, ami azt jelenti, hogy érvénytelenné, illetve hatálytalanná vált. Amennyiben a zsidók akár egészében, vagy akár részleteiben vissza kívánják állítani, hogy azáltal Istennek tetszők legyenek, azzal a szelet kergetik. Számukra az egyik szövetség elmúlt, a másik pedig még nem jött el. Így nem beszélhetünk egy ma létező, hiteles zsidó vallásról, ahogy egy esetlegesen általuk felépített fizikai templom sem lesz az Isten szentélye.

A II. templom lerombolásával egy fizikai épület pusztult el, s az ahhoz kötődő szolgálatok szűntek meg, mert eljött az ideje a szellemi templom idejének, ami nem más, mint az Isten egyháza! Ma is van hát Istennek temploma e világban, ma is van templomi szolgálat, a maga papságával! Csakhogy mivel ez nem egy fizikai épület, így a nem szellemi indíttatású emberek számára ez egy láthatatlan és felfoghatatlan struktúra marad mindaddig, amíg Isten fel nem nyitja erre az értelmüket.

Az Isten kinyilatkozása szerint az új szövetséget felvevő hívők, azaz Isten egyházának tagjai ebbe a bizonyos szellemi templomba lettek egyenként beépítve, mint élő kövek, magának Istennek a keze által.

1Péter 2:5 Ti is, **mint élő kövek épüljétek szellemi házzá** [templommá], szent papsággá, hogy olyan szellemi áldozatokat vihesetek fel, amelyeket Isten a Krisztus Jézuson át szívesen fogad.

Héberék 8:2 ... annak a szentélynek és igazi sáturnak szolgáljaként, **amelyet az Úr épített**, nem pedig ember.

Más szóval úgy magát a templomot, mint a papságot is az Isten egyháza teszi ki. Ennek a templomnak a szegletköve Jézus Krisztus, akiben egymásba illesztődnek az élő kövek, mígnem a templom teljesen felépül.

Efézusi 2:19-22 **19** Így hát nem vagytok többé jövevények és zsellérek, hanem a szentek polgártársai és Istennek házanépe, **20** miután az apostolok és próféták fundamentumán **Isten házává [templomává] épültetek, melyben a szegletköve maga a Krisztus Jézus, 21** kiben egymásba illesztve az egész épület szent templommá növekszik az Úrban, **22** kiben **Szellem által ti is együtt épültök Isten lakóhelyévé.**

1Korintus 3:16-17 **16** Nem tudjátok, hogy **Isten temploma vagytok?** S hogy Isten Szelleme lakik bennetek? **17** Ha valaki megrontja Isten templomát, meg fogja rontani azt az Isten. **Hisz Isten temploma szent, s ti vagytok ez a templom.**

1Korintus 6:19 Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, **a bennetek levő Szent Szellem temploma,** és ezért nem a magatokéi vagytok?

Felfoghatatlan ajándék, hogy mi hívők, a szellemi templom tagjaiként, Jézussal már most a mennyekbe lettünk ültetve Isten által (*Eféz. 2:6*), abba a mennyei templomba, ahol a szövetség ládája is látható lesz (*Jel. 11:19*).

Az Egyház az Isten gyülekezeteibe elhívott egyéneknek, a szenteknek a közössége, akik a Szellemben és igazságban imádják Istent (*Jn. 4:24*). A hangsúly tehát határozottan ennek a szellemi építménynek a minőségén van, nem pedig egy pazar és díszes fizikai templomépületen, vagy a modernebb felekezetek esetében a hatalmas csarnokokon. Ennek a szellemi épületnek Krisztus az alapja, s az egyéni hívő erre az alapra építve végzi a maga hitbéli munkásságát megszentelődésének folyamata alatt. Ez a munka egyebek mellett magában foglalja a bűn legyőzését, az

evangélium hirdetését, Krisztus teljes természetének magunkra öltését, stb. Ennek a munkának aztán az egyénként elbírálható szellemi minősége képletesen olyan fizikai anyagokhoz van hasonlítva, mint az arany, ezüst, drágakő, fa, széna és szalma:

1Korintus 3:11-12 ¹¹A lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, mást senki nem rakhat. ¹²Kinek-kinek munkája mutatja majd meg, hogy erre az alapra aranyból, ezüstből, drágakőből, fából, szénából vagy szalmából épít-e.

Mondani sem kell, hogy az analógiát követve, a nemesfémekkel vagy drágakövekkel jelképezett szellemi munkának a minősége messze meghaladja a fáét vagy a szalmáét. Mindannyiunk egyéni feladata az, hogy a lehető legnemesebb fémekkel legyen jellemezhető a keresztény életvitelünk, mert az Úr napján megítéltetik az elvégzett munkánk, és annak megfelelően részesülünk majd a jutalmunkban. Lesznek, akiknek a munkái jól kiállják a tűz próbáját, és dicsőséges jutalomban részesülnek, mások pedig az elégtelen munkájuk felégetése után legfeljebb csak a csupasz fenekükkel menekülnek meg.

1Korintus 3:13-15 ¹³Az (Úr) napja ugyanis nyilvánvalóvá teszi, mivel tűzzel érkezik, és **a tűz majd megmutatja, kinek mit ér a munkája.** ¹⁴Akinek építménye megmarad, jutalomban részesül. ¹⁵De akinek műve elhamvad, az kárt vall. Maga ugyan megmenekül, de csak mintegy tűz által.

A szentek, igazságot ismerő és aszerint élő szellemi emberek lévén, a jellemüket, karakterüket kívánják fejleszteni, nem pedig azt a helységet, ahol egybegyűlnek.

1Korintus 3:16 Nem tudjátok, hogy **Isten temploma vagytok**, s az Isten Szelleme lakik bennetek?

Isten nem lakozik emberi kéz által felépített kőépületben, ám lakozik bennünk, a hívőkben és abban a szellemi templomban, amelynek „köveit” az Isten által formált hívők teszik ki. Az egyéni hívők és közösségük, az egyház azért nem emberi kéz által, hanem az Isten keze által formál szellemi templomot, mert egyedül Isten képes megváltoztatni és a maga tökéletes képére formálni a természetünket.

Fontos kihangsúlyozni, hogy az újszövetséggel csupán a ceremóniális, papi és templom szolgálatok változtak meg. Nem változtak meg viszont az Isten által a törvényben lefektetett erkölcsi normák. A törvény továbbra is „*szent, igaz és jó*” (*Róm. 7:12*), Isten nem rendelt el egy teljesen más és új újszövetségi erkölcsi normát, hanem a meglévőt a bensőnkbe, szívünkbe, szellemünkbe helyezte (*Jer. 31:33; Hébr. 8:10*). Krisztus a mennyei templomban lett főpappá (*Hébr. 8:1-2*), s a szentek szentjében továbbra is ott látható a parancsolatokat magában foglaló szövetség ládája (*Jel. 11:19*).

Az írás III. része „**Az antikrisztus és a templom**” címmel fog megjelenni.

